

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2011 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji**(Sprawa T-14/11)**

(2011/C 80/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timab Industries (Dinard, Francja) i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie dorozumianej odmowy dostępu do dokumentów Komisji dotyczących postępowania wszczętego przez Komisję w sprawie COMP/38.866 dotyczącej porozumienia na europejskim rynku fosforanów do pokarmów dla zwierząt.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim Komisja zaniechała udzielenia odpowiedzi na wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do jednej lub wielu decyzji Komisji w sprawie ustalenia możliwego przedziału grzywny dotyczącego adresatów decyzji C(2010) 5004 wersja ostateczna wydanej po postępowaniu ugodowym.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa i oczywistych błędów w ocenie w zakresie, w jakim Komisja zdaniem skarżących przy dokonywaniu oceny wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów powołała się na art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ w celu uzasadnienia odmowy dostępu do dokumentów. Skarżące twierdzą, że żądane dokumenty:
 - nie są opiniami, lecz decyzjami, w odniesieniu do których nie wykazano, że udostępnienie może stanowić poważne naruszenie procesu podejmowania decyzji;
 - nie zawierają wrażliwych informacji handlowych;
 - nie mają związku z kontrolą, śledztwem czy audytem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2011 r. — El Corte Inglés przeciwko OHIM — BA&SH (ba&sh)**(Sprawa T-23/11)**

(2011/C 80/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. López Camba i J. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: BA&SH SAS (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 października 2010 r. w sprawie R 94/2010-2;
- obciążenie OHIM i BA&SH SAS kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: BA&SH SAS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „ba&sh” dla towarów z klas 3, 14, 18 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5679758

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii kolorowy graficzny znak towarowy nr 2211312 „BASS10” dla towarów z klasy 3; zarejestrowany w Hiszpanii kolorowy graficzny znak towarowy nr 2140717 „BASS10” dla towarów z klasy 18; zarejestrowany w Hiszpanii kolorowy graficzny znak towarowy nr 2140718 „BASS10” dla towarów z klasy 25; zarejestrowany w Hiszpanii kolorowy graficzny znak towarowy nr 2223832 „BASS10” dla towarów z klasy 14

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że nie zostało udowodnione rzeczywiste używanie dla towarów. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzją narusza także art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na to, że rozpatrywane znaki towarowe są łudząco podobne, a towary oznaczone zakwestionowanym znakiem towarowym są częściowo identyczne z towarami objętymi wcześniejszymi rejestracjami i częściowo do nich podobne.